

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název: Košice - Mesto a voda
Autorka: Susan Al-Husseinová

Pracoviště: FA ČVUT, Ústav navrhování I
Akademický rok: 2019/2020, letní semestr
Vedoucí práce: Ing. Tomáš Novotný

Oponent: Ing. arch. MgA. Martin Rusina, Ph.D.
Datum: 30.8.2020

Tématem diplomové práce je oživení vztahu historického města Košic k vodě. Práce je rozdělena do dvou částí.

První část se věnuje vodě. Autorka nejdříve provádí podrobnou historickou analýzu vývoje Košických vodních toků a jejich vzájemného proplétání s městskou zástavbou v průběhu dějin. Následuje rozbor urbanistický, dokumentující současný stav města ve vztahu k Mlynskému náhonu, nejvýznamnější dochované vodní ploše v intravilánu města. Tento tok, byť dnes existující v důsledku necitlivé poválečné industrializace Košic pouze v torzu, autorka chápe jako prostředek a příležitost ke zlepšení veřejného prostoru. Ten má být vnímán přirozeně, civilně, a na rozdíl od umělých „atrakcí“ pro pobavení obyvatelstva se má stát „součástí každodennosti“. Na analytickou část pak navazuje koncepční rozvaha potenciálu břehů Mlynského potoka. Autorka člení tok do několika úseků podle městského charakteru, pro které definuje jejich kvality, příležitosti a rizika. Tato pasportizace je doprovázena referenčními ilustracemi možných podob využití břehů potoka.

Nejvýznamnějším počinem je zde návrh na znovuoobnovení zaniklé části náhonu. Tato část diplomové práce, již by snad bylo možné označit za jakýsi „Generel břehů Mlynského potoka“, myslím dobře odráží poctivý a citlivý přístup autorky k rešerši tématu a její zaujetí otázkou vztahu vody a městské krajiny.

Druhou část práce představuje studie městského lázeňského domu, navazující na obnovenou část náhonu. Autorka se rozhodla resuscitovat typologickou koncepci klasických městských lázní, charakteristickou pro pozdní 19. a začátek 20. století. Pro lázeňský dům vybrala prominentní polohu v části velkého městského parku, na spojnici mezi hlavním nádražím a historickým centrem. Umístění domu i jeho hmota v návaznosti na existující prostředí působí přesvědčivě. Podstatným předpokladem je ovšem obnovení

náhonu, ze kterého stavba symbioticky čerpá svoji poetiku. Vykonzolování bazénu nad vodu i značná uzavřenost domu mu dodává určitý mlýnský, až tajemný charakter, který jako by byl ozvěnou dávno zaniklého světa Košic Sándora Máraie.

Od tohoto bodu však na mě návrh působí v některých ohledech přece jen poněkud plošeji. Například v domě postrádám velkorysejší vnitřní prostor, který najdeme jak v lázních historických, tak i současných (jak dokládají například Nouvelovy lázně v le Havru). Autorka zmiňuje inspiraci klenutými prostory. Ty jsou zde však pouze připomenuty podélnými valenými čtvrtklenbami, aniž by tento zajímavý prostorový motiv, vzdáleně připomínající Utzonův kostel v Bagsvaerdu, byl více rozpracován. Jako další inspirační příklad uvádí autorka Zumthorovy horské lázně ve Valsu. Vzhledem k tomu, jaký význam připisuje smyslovému působení architektury, je pak nesmírná škoda, že materiálové řešení zůstalo pouze naznačeno - dozvíme se pouze, že je použit světlý a tmavý kámen a hladké a strukturované materiály. Nedořečené zůstaly i některé technické aspekty. Velké lázeňské domy byly už od antiky vždy technologicky velmi náročnými a často progresivními stavbami a tento rozměr jistě nelze zcela pomíjet.

Přes některé výhrady se ale domnívám, že práce Susan Al-Husseinové je kvalitní a měla by být přijata. Navrhuji hodnocení B.